

Mou-te contra la DESIGUALTAT OBSCENA $\neq$

#desigualdadobscena

pobresazero.org

_manifest POBRESA ZERO 2017

Amb motiu del **Dia Internacional de Lluita contra la Pobresa i l'Exclusió Social**, les persones, moviments i organitzacions que impulsem Pobresa Zero fem una crida a la societat perquè es mobilitzi fins a aconseguir mesures concretes i efectives contra la pobresa i la desigualtat.

El problema i els seus efectes

En els últims anys s'ha registrat un creixement econòmic sense precedents. Creixement que ha estat acompanyat també per un increment sense límits del consum. Això ha pretès vendre's com una mostra de progrés, no obstant això, ha suposat un empitjorament de la qualitat de vida i una greu reculada en matèria de drets humans.

Prova d'això és la desigualtat, tant entre països com a l'interior dels països. Aquesta desigualtat és mostra d'una economia malalta. Avui les 8 persones més riques del món posseeixen la mateixa riquesa que la meitat més pobra de la humanitat. Mentre la FAO acaba d'anunciar que el gana al món creix per primera vegada en 14 anys i afecta a 815 milions de persones.

L'Estat espanyol no és aliè a aquesta realitat, on la concentració de renda ha estat un procés constant durant la crisi, alhora que s'ha incrementat el nombre de persones que viuen en risc de pobresa i d'exclusió social, es redueixen els salaris i s'incrementa el cost de vida. Aquestes xifres són escandaloses i obscenes, de la mateixa forma que l'existència de 12 bilions de dòlars en paradisos fiscals de tot el món.

L'enriquiment econòmic desmesurat d'unes poques persones a costa de l'empobriment de milions de persones és intolerable, immoral, inhumà, indigna... és una desigualtat obscena.

El desenvolupament sostenible al planeta està seriosament amenaçat perquè una cinquena part de la població mundial consumeix i contamina irresponsablement, amb la conseqüent sobreexplotació dels recursos naturals. Les persones més vulnerables depenen de la salut dels seus ecosistemes i hàbitats. El 70% dels qui sofreixen la pobresa extrema en països en desenvolupament viuen en àrees rurals, i precisament aquestes són les més sensibles als impactes del model de producció extractiu i d'aliments i al canvi climàtic. Aquesta vulnerabilitat és especialment acusada en el cas de les dones.

També ha augmentat el drama de les migracions forçoses, amb 60 milions de persones involucrades, de les quals es calcula que 20 milions estan vinculades a causes associades al canvi climàtic, i la resta que han fugit dels seus països en sofrir persecució per motius de raça, gènere o orientació sexual, religió, nacionalitat, opinions polítiques, fams, guerres, o per altres raons socials, polítiques o econòmiques.

Atacar les causes per eradicar el problema

La desigualtat és tant causa com a conseqüència de l'incompliment dels drets humans. La desigualtat en la distribució de la riquesa afecta les formes en les quals les persones tenen accés a l'educació, la sanitat, ocupacions, seguretat social, i altres polítiques públiques socials. A més, produeix desigualtat en l'accés i la distribució del poder, soscant així els esforços per tenir democràcies reals.

No ens n'hi ha prou amb pensar en el creixement econòmic com l'únic criteri vàlid per mesurar el progrés. És necessari repensar el model de desenvolupament – des d'un enfocament de coherència de polítiques – doncs l'actual només beneficia a un grup molt reduït de persones i empreses, perpetuant desequilibris dramàtics per a gran part de la població mundial i aconseguint cotes d'insostenibilitat que amenacen la vida al planeta.

El cicle de pobresa, depredació de recursos, canvi climàtic, vulnerabilitat i inestabilitat ens col·loca en un context d'urgència a l'hora de repensar nostre modelo societat en el llarg termini. Encara que també ens obliga a adoptar mesures immediates que es materialitzin en les prioritats polítiques dels governs i, en particular, els pressupostos que els destinen.

Com a ciutadania, tenim una sèrie de propostes realitzables per a l'eradicació de les causes de la pobresa i de la desigualtat. També tenim propostes que podrien mitigar els seus efectes en el curt termini i caminar cap a la garantia del compliment dels drets humans. Es tracta de donar respostes polítiques basades en la justícia social enfront de les ineficiències del sistema.

Compromisos per no deixar a ningú enrere

PROTECCIÓ SOCIAL

Les polítiques públiques de protecció i inclusió social són una de les formes més efectives per atallar les desigualtats, frenar l'increment de la pobresa i l'exclusió. La nostra proposta consisteix a reduir la bretxa d'inversió social existent pel que fa a la resta de la Unió Europea, fins a aconseguir un mínim del 30% del PIB, adequant els plans d'estabilitat europea a aquest criteri.

_Proposem:

- Ampliar les inversions en Educació i en mesures eficaces per a la protecció de la infància, per reduir el desfasament amb la mitjana europea.
- Incrementar les inversions en Sanitat i anul·lar el Reial decret 16/2012 per restaurar la sanitat universal.
- Recuperar els pressupostos per a les polítiques per a la Igualtat de Gènere i els plans contra la violència de gènere.
- Ampliar les mesures de protecció de la desocupació i la inserció soci-laboral.
- Elevar la Renda Mínima d'Inserció, complint la Llei de Prestació d'Ingressos Mínims o Renda Mínima Garantida.
- Complir la Llei de Dependència i pagar les ajudes que es recullen en la mateixa.
- Tancar tots els Centres d'Internament d'Extrangers i compliment de les recomanacions internacionals en materia de drets humans del relator especial de l'ONU i del Tribunal Europeu de Drets Humans

COOPERACIÓ PER AL DESENVOLUPAMENT

Els Estats tenen una responsabilitat de cooperar internacionalment i donar assistència per compensar les capacitats, recursos i influència d'altres Estats. Tenen a més el deure ajudar a la realització progressiva dels drets econòmics, socials i culturals de les persones en altres països que, sigui per les raons que anàs, no estan en situació de poder garantir-la. Aquest compromís ha estat renovat per la comunitat internacional, inclòs l'Estat espanyol, amb la signatura en 2015, de l'Agenda 2030.

La cooperació al desenvolupament ha de ser genuïna, és a dir, ha d'estar orientada a la lluita contra la pobresa, la desigualtat i la defensa dels béns públics globals, i ha d'estar deslligada d'interessos comercials, de seguretat i de control de fronteres. Des de 2010 l'Estat espanyol, tant al govern central com als governs autonòmics, ha fet marxa enrere en aquest esforç de destinar el 0,7% situant-se en els nivells més baixos respecte als països de l'OCDE i en els seus mínims històrics.

_Proposem:

- Recuperar el pressupost de cooperació per al desenvolupament en tots els nivells (estatal, autonòmic i local) en línia amb el compromís amb el 0,7% de la Renda Nacional Bruta, o el PIB en el cas autonòmic. La recuperació ha de posar el focus en l'ajuda humanitària, l'Educació per a la Ciutadania Global, els programes de gènere, el compliment de l'Agenda 2030 i l'enfortiment del paper de la societat civil. De forma progressiva, l'ajuda hauria d'aconseguir el 0,4% de la renda en 2020, en l'àmbit estatal.
- Augment significatiu de l'Ajuda Humanitària. Aquesta hauria d'aconseguir el 10% de l'Ajuda al Desenvolupament, més encara en el context d'emergència per atendre les quatre grans fams existents que afecten a 20 milions de persones en la Banya d'Àfrica; Sudan del Sud; Sahel i Iemen i la crisi de desplaçament global forçós.

Mesures per garantir la redistribució

JUSTÍCIA FISCAL

Les polítiques fiscals són la principal eina que tenen els Estats per finançar-se. Un sistema fiscal progressiu és l'eina més important a la disposició dels governs per lluitar contra la desigualtat. El frau fiscal i les pràctiques fiscals injustes erosionen, per tant, les polítiques públiques socials, ambientals i, en conseqüència, la qualitat democràtica d'un Estat a més de tenir conseqüències en la pobresa i la desigualtat. És necessari que les polítiques públiques socials de protecció i inclusió es financin a través d'un sistema tributari just i de mesures redistributives. El frau fiscal i la elusió fiscal segueixen representant més del 9% del PIB de l'Estat espanyol. Les grans fortunes i grans empreses segueixen pagant proporcionalment moltíssim menys del que els correspon.

_Proposem:

- Aprovar una Llei contra el Fraude Fiscal que apunti cap a l'eradicació dels paradisos fiscals i la lluita contra l'evasió de capitals i contra la corrupció.
- Establir un impost sobre les Transaccions Financeres.